

Tanító Testület
KARASZTELEK
1941. május 17.

SZILÁGY SOMLYÓ

MEGJELENIK HETENKÉNT

Előfizetési díj:
Egy évre 8 Pengő, 1/2 évre 4 Pengő, 1/4 évre 2 Pengő,
számonként 20 fillér.

Társadalmi és politikai hetilap

Főszerkesztő:
Dr. UDVARI JÓZSEF

Hirdetések díjai:

Hivatalos hirdetések félhasábig 6 Pengő,
nyiltér soronként 40 fill. Álláskeresők hirdetése 80 fill.

Hazajöttek dicső honvédeink.

F. hó 13-án, amíg újra zászlódiszt öltött a város, benépesedett a Bem-tér, hogy újra gazdagodjék történelmi nevezetességü emlékeiben. Szilágysomlyó népe várta Délvidéket-járt katoná fiait. A posta hivatalnál diszkapu: „Isten hozott” felirattal.

A szónoki emelvény előtt virágokból rakták ki Magyarország ezeréves határait. — Vitéz katonáink által elfoglalt, illetve visszatért Délvidéket és a Muraközét hófehér virág borítja. Befedi tündöklő színe a múlt sötét színeit, de elfeledtetni ragyogása az érte kifolyt magyarvér piros rubintjait is.

A tanintézetek lelkes növendékei a május kedves virágait hozzák, hogy bevonuló katonáink lába elé rakják. Végig éli ma újra mindenki a szeptemberi napok örömteljes dicsőségét. Ott van mindenki arcán a büszke ragyogás a szabad levegőt szívó szív alig fér meg rejtekében.

Megjelenhetett Bem apó is ma közöttünk, diszszemlélt tarthatott felettünk dicső szelleme. Azt hiszem, ma őt is büszkeség töltötte el, mert azon a helyen, ahol most újra a dicsőséges hadsereg áll, zálogot nyert arra, hogy a történelemben nem lehet többé sohasem kalózkodni. Itt, ahol valamikor ő bontott zászlót, ma újra azt a trikolórt lengeti büszke árbócán az új magyar tavasz májusi lehelete.

Közben mindig nagyobbodik a várakozó közönség száma, akiket kuruc és új magyar nótákkal szórakoztat a zene. Éppen dél van s a harang imádkozó szava köszönti elsőnek a diadalmas sereget. S amint feltűnik az első gépesített osztag, magasba szökik a lélek harsonája, ezer torok kiáltja nekik: éljen a magyar hadsereg!

A Bem-téren felsorakozott katonák páncelsisakján pedig játszik a tünde napsugár, mintha ő is ünnepelni akarná a hősokeket. Az égbolt ritkán látott derűvel ragyog s az újra éledő természet erejét közli velünk, mintha azt akarná mondani, hogy a történelem is olyan mint a természet, mert huszonkét év fagyos, mindent megdermesztő tele után itt a magyar tavasz, hirdeti a szebb, a boldogabb, az igazabb életet, amelynek hősi szimfóniája most lükteti világgá fenéséges akordjait.

Az emelvényre dr. Udvarny József, a város népszerű polgármestere áll, hogy a város nevében köszöntse a 13. kerékpáros zászlóalj tisztikarát, élén Szász Oszkár alezredes urat és vitéz legénységét. Lelkének csordultig teli hazafias érzületét tárja ki felemelő beszédében.

Amikor elmeneteltetek — mondotta — a tavaszi hideg eső verte utatokat, most pedig a meleg napsugár ontja fényét reátok. Amíg oda voltatok, naponta százszor kísért titeket aggódó lelkünk szerető féltése, de most százszoros büszkeséggel nézünk fel rátok. Magyar testvéri szeretettel ölelünk benneteket keblünkre. Büszkék vagyunk reátok, hogy a legelső katoná, a legfőbb Hadúr szavára megindulva, oly hősiességgel hajtottátok végre a feladatot. Amikor fájó szívvel itt hagytátok szüleiteket, leváltatok fájó szívvel a csókos ajakról, kibontakoztatok a titeket ölelő karokból, nem törődtek vele, hogy idehaza mi történik, vitt benneteket a hazafias kötelesség, hogy sikra szálljatok azért, akinek élni kell mindörökké: a hazáért. Most, hogy haza jöttetek, szeretettel köszöntünk benneteket. Legyen titek a történelem hősi küldetése. Ti forrasztottátok egy nagyobb darabbal össze újra Szent István birodalmát. A reményesség napsugara éled fel szívünkben, hogy a magyar Igazság egész beteljesedése nemsokáig várat már magára. Az irás mondja, hogy az Igazságot nem lehet megölni. Vár bennünket még Brassó, Arad, Temesvár, Nagyegyed. Ez a város, amely a ti második otthonotok, megszeretett benneteket. Hazatérő fiait látja bennetek, szerető szívébe zárt titeket. Éljetek boldogan itt, ahová ölelő karokkal vártunk. A magyar fegyvereken legyen Isten áldása, a magyar néven pedig ragyogjon örökké a dicsőség büszkesége.

Ezután dr. Krasznay László főszolgabíró a törv. hat. és a járás nevében mondotta el köszöntő üdvözlését. Az Egek Urához száll lelke, aki a Délvidéket vissza adta nekünk. Adja Isten, hogy a még rabságban sinylődő testvéreinknek is rövidesen megvihessék dicső honvédeink a várva-várt szabadulást. Éljen a haza, — fejezte be felemelő beszédét az impozáns megjelenésű főszolgabíró.

Most az ezredkürt megkoszoruzása következik. A kath. és ref. Nőegyletek nevében dr. Udvarny Józsefné, dr. Nádudvary Jenőné és Handlery Kálmánné urhölgyek ékesítik azt e jellegével: „Délvidéki hőseinknek a haza-szeretet örökké tartó emlékére”.

Végül Szász Oszkár alezredes ur beszéli el történelmi nevezetességü utjaikat. Ha távol is voltak városunktól, lélekben mindig itthon voltak, ahol tavaly ősszel oly szeretettel fogadták a magyar honvédeket. Büszkeség tölti el

a lelkét, ha arra gondol, hogy katonái milyen nagyszerű teljesítményt produkáltak. Éppen ezért most a város színe előtt mond dicséretet tisztai, altisztai karának és a legénységnek.

A 13. kerékpáros zászlóalj ugyan csak kivette már részét a cselekvő hazaszeretetből, mert honvédei már hatod ízben voltak mozgósítva, de minden pillanatban készek arra, — ha már benne vannak — hogy hetedszer is vizsgát tegyenek. Ez a feldiszipított ezredkürt pedig, amelyik először az Uzsoki szorosban hallatta ezüstös szép hangját, rövidesen Predealon fog megharsanni. Ezen a mai seregszemlén annyival is inkább büszke katonáira, mert ők nemcsak anyaországiak, hanem sok benne a Szilágymegyei ujonc is. S mindenki derekasan vette ki a részét. Ezért ismételtén megdicséri őket. Dacára annak, hogy igen sok esetben voltak kitéve a csetnikek orvtámadásainak, hála Istennek, halálos eset nem fordult elő, csupán egysebesülés.

A gyönyörű fogadtatás a Himnusz hangjaival ért véget. Ezután a díszfelvonulás következett. Az a rengeteg sok virág, amelyet a város szerető közönsége, nem utolsó sorban az iskolás növendékek hordtak egybe és hintették diadalmas utjukba, mutatta a magyar léleknek azt a megnyilvánulását, amellyel elhalmozták dédelgetett katonáinkat.

Minden lépésüket kísérelje áldás, béke és szerencse.

A bámuló Nap pedig egyre ontja, ontja meleg sugarait s kéréjével bearányozza a Magura karcsu oldalát s csókjaival övezi a megüresedett történelmi térről elvonult magyar honvédsereg fáradt lábnyomát.

Fügedi Péter, áll. tanító.

Vasuti menetrend.

Vonatok indulása Szilágysomlyó állomásról.

Szilágysomlyóról reggel 2:50 Nagykároly—Debrece—Budapest.

Szilágysomlyóról reggel 4:20 Székelyhid—Nagyvárad—Budapest.

Szilágysomlyóról reggel 5:10 Sarmaság.
Szilágysomlyóról reggel 9:00 Sarmaság—Zilah—Dés—Nagybánya—Kolozsvár.

Szilágysomlyóról d. u. 15:10 Székelyhid—Nagyvárad—Budapest (Nagyvárad—Budapest gyors. ind. 19:20. 23:10.

Szilágysomlyóról este 21:40 Sarmaság—Zilah

Vonatok érkezése Szilágysomlyó állomásra.

Sarmaság felől érkezik reggel 4:00 csatl. Zilahról.
Sarmaság felől érkezik reggel 7:20.
Székelyhid felől érkezik reggel 7:42.

Zilah—Sarmaság felől érkezik délután 14:55.
Budapest—Nagyvárad—Székelyhid felől érkezik este 21:26.

Nagykároly—Sarmaság felől érkezik este 23:00.

Más vonatok nem közlekednek.
Szilágysomlyó, 1941 május 5,

A gyermeknevelés kérdései.

IV.

Beszélni kell a neveléssel kapcsolatban a gyermek elkényesztetéséről is. A szülőnek, tanítónak sohasem szabad megengednie, hogy akaratát a gyermek akarata alá engedje. Az elkényesztetés a gyermekben valami felsőségebb hitet ébreszt, később ezáltal a tekintélyt nem veszi figyelembe s előbb utóbb az engedetlenségbe hajlik át. Kifejlődik a gyermekben a dac, amely később sok keserűséget, összeütközést szerez neki.

Nagy szociális hibája korunknak, hogy igen sok édesanya kenyérkereső is. Az ilyen édesanya egész napját távol tölti családjától, elvonja tőle a szeretet életét sugarát. Az így felnőtt gyermek azután rideg, kemény szívű lesz, jóformán fogalma sincs a családi melegségről, átfogó szeretetéről. A kenyérkereső édesanya legtöbb esetben ugyan el sem fogadja Isten áldó kezét. Vissza kellene tehát adni az édesanyákat a családnak. Ott van nekik a legmagasztosabb hivatásuk.

Az olyan családban, ahol nincs édesanya, mert a munka-kötelesség elszólitotta, a gyermek legtöbb esetben nevelő féltre, vagy éppen cselédre van bízva. Olyan is azután a nevelés. A nevelés nemcsak tudomány, hanem művészet is. Hogy tudná tehát azt elvégezni tanulatlan, tudatlan. Az édesanyánál ugyanis ezeket a hiányokat pótolni tudja a szívekből irt Istentől kapott tudomány: a szeretet. A cseléd egyébként is majdnem minden esetben káros hatással van a nevelésre. Alacsony szellemi színvonalon lévén, közel áll a gyermek értelmi képességeihez, szívesen játszanak együtt, megszokják egymást, sok esetben jobban ragaszkodik a gyermek hozzá, mint szüleihez. Ezáltal azonban a cseléd testi, szellemi és erkölcsi fogyatékosait is átveszi a gyermek. Ráragad sok betegség, rossz szokás, hazudozás, csunya szavak használata, lopás, esetleg még szemérmertlenség is. Sokszor pedig a szülő nem is gondolja, vajjon kitől tanulja mindezeket a gyermek?

Ilyen körülmények között élhetett az a kislány is, aki megkérdezte egyszer édesanyját, hogyan lehet az, hogy az angyalok tudnak repülni, a Julcsának pedig nincs szárnya? Mert Apuka azt mondta neki: angyalkám! Még szerencse, hogy az édesanya feltalálta magát és megmondta kis lányának, légy nyugodt, hogy repülni fog, még pedig azonnal ő is.

Nagy kárára van a nevelésnek rossz lakásvizonyaink is. Nemcsak egészségileg, de erkölcsileg is. Az ilyen körülmények között még tanulni sem lehet. Igen fontos dolog a gyermek játszó pajtásainak megválasztása is. Jellemhibák és sok testi rendellenességek a rossz barátok számlájára irandók. Legjobb csak az egykoruak és egyneműek barátkozása. Leginkább az osztálytársaké.

A gyermeki lélekben roppant erős az utánzási hajlam is. Azért szeret csufolkodni, gunyolódni. Különösen azokat, akik közel vannak hozzá, pl. szüleit, tanítóikat, cselédeket, stb. A gyermeknek nagyszerű megfigyelő képességei

vannak. Ebben a tekintetben a felnőtteket is tulajdonképpen a gyermek vizsgálja. Egy kis fiú az emeletről akart leugrani nyitott esernyővel, mert látta az ejtőernyős katonákat a moziban. A mozi, színház így rejtegeti magában káros nevelő hatásait. A kis fiúnak alig tudtam aztán megmagyarázni, hogy ha ő leugrana, egészen más hatása lenne a dolognak. Mindenesetre más különösen szegény szüleire is. Dehogy a gyermekeket mennyi veszély kerülni még ártatlan játékaik közepette is, mutatja a nem rég történt várkerti megrendítő szerencsétlenség.

A szülőknek tehát tudniuk kell, hogy a gyermek hol van, kivel játszik, mert nincs borzalmasabb dolog, minthogy azt vizik hirül nekik, hogy a várkertben játszott és mi történt vele. A gondtalan gyermek ugyanis nem tudja felismerni a rá leselkedő veszélyt. Hány ilyen szerencsétlenül járt gyermeket siratott már el az anyai fájdalom. Ha ezeket a fájó könnyeket egybe lehetne hordani, azt hiszem, nagyobb lenne a mi Balatonunknál!

Kétségtelenül hozzátartozik a neveléshez a fenytetés. Ennek kettős jelentősége is van. Először, hogy minden rossz cselekedet elveszi méltó büntetését, másodsor pedig, hogy az élet sem lesz mindig kegyes hozzánk, tehát bizonyos mértékig hozzá kell szokni a kellemetlenséghez is. Még mindig jobb, ha az édesanyai kéz osztja ki a verést, mint majd az élet, mert ez sokkal kegyetlenebb is lehet. Viszont a verésnek is csak úgy van haszna, ha a fájdalom inkább a lelket hatja át. Téves lenne ám az a nevelési rendszer is, amely a szülők részéről nem egyformán osztogatná törvényeit. Nevezetesen, ha az egyik szülő fenytetni akar, a másik nem engedi, vagy mint pártoló lép fel. Kétféle mértékkel nem lehet mérni. A gyermek akkor ugyanis csak úgy elköveti a rosszat, legfeljebb csak úgy iparkodik, hogy a szigorubb szülő ne tudja meg, a másik tudhatja, nem baj. De ugy sem lehet a gyermeknek kedveskedni az egyik szülő részéről, hogy a másik meg ne tudja. De az is furcsa némely szülőktől, hogy nem engedi gyermekét valami ok miatt iskolába és másnap azzal küldi el, hogy mondja azt tanítójának, hogy beteg volt. Akaratlanul is hazudni tanítja gyermekét. Viszont az ilyen szülő ne várja aztán, hogy hozzá is őszinte legyen az a gyerek.

Az előbb említett esetekre leginkább a nagyszülők alkalmasak. Azt hiszik, hogy ezzel kedveskednek az unokáknak. O, nem! Az igaz, hogy a nagyszülőt jobban megszereti az unoka, de később mélyrehatóbb okai lesznek, amikor is a már talán halott nagyszülőt az édesapa emlegeti az ilyen furcsa örökség miatt. Az bizonyos, hogy az újra gyermekkorba serdülő nagymamát kellemesen szórakoztatja a kicsi csinytevése, így vigasztalva önmagát, hogy ilyen kis korban még ez nem baj, majd kinövi. Jaj, nagymama, kérem ne tessék ezt gondolni. Ön sem nőtte ki, akinek pedig már kevés reménye van a növést illetőleg.

(Folytatása köv.)

Fügedi Péter, áll. tanító.

Anyáknapja.

E hó 11-én, vasárnap délután tartotta meg a szilágyosomlyói református egyház az Anyáknapja ünnepélyt.

Délelőtt 9—11 óráig a római katolikusok, 11—1-ig a református Nőszövetség tagjai végeztek gyűjtést a város utcáin a Napközi Otthon megalakulása céljára.

A református templomban a délelőtti istentiszteletet Farkas Sándor református s. lelkész végezte. Délután a tulajdonképeni Anyáknapja ünnepélyen Kovács Zsigmond esperes-lelkész hirdetett ígét. Az 5-ik parancsolatban hozzánk szóló isteni kijelentés alapján beszélt az anyák iránt tartozó tiszteletéről és indokolta ezt a kötelességet azzal a szavakkal ki sem fejezhető mélységes szeretettel melyet az igazán édesanyák éreznek és meg is bizonyítanak gyermekeik iránt egészen az önfeláldozásig terjedő mértékben.

Elismerésre méltónak jellemezte ugyan az édesapák családfenntartó hűséges gondoskodását is, de a gyermekek gondozásában és nevelésében elsősorban mégis az édesanyai kimeríthetetlen szeretetteljes szív az, mely a legközelebről és elhatározóbb mértékben tudja irányító befolyását érvényre jutatni a gyermek fejlődő lelkében.

Az édesanyák magasztos hivatásának a hangsúlyozásával igyekezett buzdító hatást gyakorolni a hallgatóságra és arra az elhatározásra bírni főleg a gyermek és ifjú lelkeket, hogy az édesanyák mélységes szeretetéről és az ezért tartozó tiszteletadásról s érte való igaz háládatosságukról soha meg ne feledkezzenek. Kovács Zsigmond esperes-lelkész gyönyörű igehirdetése és egy közének eléneklése után Virág Éva I. oszt. és Varga Gabriella IV. oszt. növendékek szavaltak szép alkalmi verset. Ezután Kovács Zsigmondné nagytiszteletű asszony olvasta fel gyönyörűen megalkotott anyáknapi beszédét. Megható melegséggel beszélt az édesanyáról, aki „szépségét, fiatalságát, egészségét, szívének minden csepp vérével szelid mosolygással áldozza fel, nem jutalomért, nem dicsőségért, nem viszonzószolgálatért, hanem mert nagyon tud szeretni... Hogyan ünnepeljük meg az Anyáknapját legméltóbban? Ha él édesanyád, akkor ezen a napon vedd körül őt nagy, nagy szeretettel és csókold meg sokszor áldott, dolgos kezét; ha nem él az édesanyád: akkor menj el a sírjához s ott alázatos imádságban köszönd meg Istennek minden jóságát és szeretetét amit édesanyád életén keresztül adott számodra és kérj bocsánatot tőle, hogy oly sokszor hálátlan voltál hozzá és rajta keresztül Istenhez. Az Anyáknapja így lesz igazán szép, igazán a szív ünnepe, ha éreztetni tudjuk a bennünk eláradó nagy szeretetet azzal, aki nem is vár egyebet gyermekeitől... Anyáknapja legyen vidám ünnep, legyen a szívek összetalálkozása...”

Elégtételt a háziasszonyoknak.

Asszonyok között nap-nap után nincs egyébről szó, csak a háztartás gépezetének felbomlani készülő egyensúlyáról, mely hibát az idézi elő, hogy olyan drága lett minden, de főként a hús. Az örök asszonyi témák, a cseléd, az öltözködés (én most olyan ruhát csináltattam, én meg amolyan) lekerült az érdeklődés homlokteréről, mintha egy csapásra a divat is kiment volna a divatból. Helyüket elfoglalta a háztartási gond... Az én gyeregem nem bírja enni a másék kenyeret, sóhajt egy gyermekét imádó anya... Az én uram meg mindig morog amiért nincs mindennap hús, mint eddig, de hát a hús árát felemelték, az ő fizetését pedig nem... nálunk a kávéért van baj, az én férjem azt mondja, macskának való a tej, neki muszáj kávét adni, s milyen nagy teher ez a cukor miatt... a gyermekek folyton édesestésztát követelnek, de a cukor...

Ez és ezekhez hasonló az asszonyok siránkozása, amikor összeülnek, ők, szegény kis konyhamártírok, hogy kiöntsék szívüket. Hát bizony szomorú az, hogy felnőtt férfiak milyen

nehézen tudnak lemondani szokásaikról. Nem hogy lemondani, de alkalmazkodni sem akarnak, s ha mégis muszáj beletörődni a megváltozhatatlanba, rosszkedvű dörgő-morgó házi-sárkányokká válnak, megkeserítve közvetlen környezetük életét. Férjuramék, amikor kiadják a háztartási pénzt az asszonyoknak, nem is hiszik, hogy mennyi álmatlan éjszaka kinos töprengésével tudják azt a pénzt beosztani az asszonyok, úgy, hogy mindenre jusson, mind-egyik családtag megkapja kedvenc ételét néhánéha, hogy ne legyen panasz, zugolódás. De hát ez elkerülhetetlen. Mert — tesszem fel — a férj a húst szereti, mindig csak a húst, a gyermek édes nyalánkságra vágyik, mindig csak erre. (Hogy az asszony mit szeretne, ezt senki sem kérde, még ő sem meri megkérdezni önmagát. Mert ha őszinte akarna lenni, ezt felelné: nem húst, nem tésztát, csak pihenést, kiállást, ebből a szörnyű gond- és munkarobottból.)

Kedves férjek, kérlek ne kövezzetek meg, amiért bátran kimondom: könnyű nektek. Csak nektek jó, mert sokkal könnyebb megkeresni a pénzt, mint azt beosztani. Hivatalba, vagy műhelybe dolgozni könnyebb, mint otthon a ház-

tartásban. Persze azt mondjátok, azért pártolom az asszonyokat, mert magam is asszony vagyok. Ezért is, valóban. De miután én még a férjem mellett is kenyérkereső voltam s mai napig is az vagyok, s mivel néhány év óta én vezetem édesapám háztartását, tudom mit jelent e kettő: kenyeret keresni s háztartást vezetni. (Ráadásul most mindkettőt csinálom, tehát, hogy úgy mondjam „szaktekintély” vagyok e kérdésben). S be kell vallanom, hogy e kettő közül a háztartás vezetése a bonyolultabb, a terhesebb, amitől szívesen szabadulnék én is mint minden asszony manap. Nem az a baj, hogy dolgozni kell, ezt szívesen tesszük mindnyájan asszonyok, (én például nagyon tevékeny vagyok s a munkát tartom az élet egyik legnagyobb áldásának, szívesen és sokat is dolgozom) a baj ott kezdődik, amikor ebéd után leül a házi asszony s azon töri a fejét: holnap mit is főzzön, hogy jó legyen, sok legyen, kevésbe kerüljön s lehetőleg mindegyik szeresse. (Sajnos, e gondok mögött sokszor ott kísért az is: és holnap miből főzzek?)

Az asszonyok az élet jó tünderei. Ők varázsolják széppé, meghitté, meleggé az életet,

A nagytiszteletű asszony könnyekre indító szép felolvasása után Karancsi Anna V. oszt. és Karancsi Gyula szintén V. oszt. tanulók szavaltak kitűnően betanított alkalmi költeményeket. Karancsi Anna mély átérzéssel előadott szavaltata a beteg anyáról megfogta a hallgatóság szívét, éppen így a tehetséges kedves Balogh Julia szavaltatai is. Balogh Julia elszavaltta dr. Muzsnay István versét is. E versen keresztül nemcsak egy kitűnő előadónőt ismertünk meg Balogh Juliában, de megtudtuk azt is, hogy az udvarias, előzékeny, finom modoru közigazgatási fogalmazó dr. Muzsnay István költői tehetséggel is meg van áldva. A lélek hurjait rezdítette meg édesanyjáról írt gyöngéd tónusu versében, melyet lapunk e számában le is közöltünk.

A megható ünnepély Balogh Julia szép szavaltataival ért véget.

HIREK

Felelős szerkesztő
és kiadó:
Lázár Géza

Főmunkatárs:
Somlyói Eller Gizella

ÓRANGYAL.

Rám angyal vigyázt...
Mikor gyermek voltam
Szívemből mosolygott,
Ha csak egyet szóltam.

Rám angyal vigyázt...
Mikor nagyranőttem,
Ő hallgatott csak rám
Ha álmokat szóttam.

Rám angyal vigyázt...
Mikor a szívem sirt,
Bánatos lelkekre
Ő tett gyógyító irt.

Széles e világon
Semmim se hiányzott,
Mert reám egy angyal —
Az anyám vigyázt.

Dr. Muzsnay István.

— A fagyos szentek elhozták azt, amit hiába vártunk áprilistól és május elejétől, — a napfényes tavaszt. Ez évben megcáfolták nevüket a kedves szentek, Pongrác, Szervác, Bonifác, s nem volt fagy, de csep hideg se. Kedden, Szervác napján pláne oly melegen sütött a nap, hogy a szenvedélyes napozók hosszabb napkurát vehettek. Ez a tündéri szép verőfény, ez az igazi sugárzó májusi nap, amelyet a jó Szervác apó ajándékozott nekünk, még fejlethetlenebbül szebbé vált azáltal, hogy ezen a napon érkeztek haza a délvidéki tűzkeresztségből hősi honvédeink. A májusi nap rámosolygott a boldog emberekre, a házak zászlódiszeire, a rengeteg virágra, amellyel a visszatérő hősokeket jutalmazta a város népe. — Sorozás is volt aznap. Virágos, csipke-kendős legények danájától vizsgálgoztak az utcák, amint öten-hatan át-

Hozzávalók:

12 deka vaj.....	—54
15 deka cukor.....	—18
2 tojás.....	—26
1/2 citrom leve és reszelt héja.....	—04
1 csomag Dr. Oetker vaniliakrémpor	—12
kb. 1/2 liter tej.....	—11
45 deka liszt.....	—28
1 csomag Dr. Oetker sütőpor.....	—12
12 deka mazsola.....	—36

P 2.-

Dr. Oetker sütőporral és vanillincukorral

Pünkösdi süsü

Kuglófot:

A vaját habosra keverjük, lassanként hozzáadjuk a cukrot, tojást, citromot és a kevés tejjel elkevert krémport. A sütőporral vegyített lisztet megsítáljuk és felváltva tejjel hozzákeverjük, míg a liszt és tej elfogyott. Csak annyi tejet használunk, hogy a tészta nehezen szakadva essen a kanálról. A tisztított mazsolát a végén könnyedén keverjük a tésztába. Zsirozott morzsával kihintett formában sütjük.

Időszerű receptkönyvet kívánságra ingyen küld: Dr. OETKER A. Budapest, VIII., Conti-utca 25.

ölelve egymást, taktusra lépkedve haladtak a sorozóhelyiség felé. A napfényesre enyhült, máskor oly zord Szervác, most melegen simogatta őket s bizonyára örült, hogy a hosszú hetek esős hidegének didergéséből megváltotta az embereket, akik most, öregek, fiatalok, nők és férfiak, katonák és civilek, egyformán, örömmel élvezték a szép időt s a honvédek hazatérésének szép ünnepélyét.

— „Ne tudja a balkéz mit csinál a jobb“... A szilágyosomlyói állami iskola igazgatósága küldötte be hozzánk az alábbi köszönősorokat. E sorokból egy nemesen érző, finom lelkű ember megható cselekedete világít felénk, követendő példaképtül, aki valóban a krisztusi tanítás szerint cselekedett: „ne tudja a balkéz, mit csinál a jobb“. Amidőn szó szerint leközzöljük Szentpétery Gyula igazgató köszönőnyugtató sorait, tesszük ezt azon reményben, hogy az ismeretlen jótékony ur nagylelkű gesztusa serkentő példaként szolgáljon azok előtt, akik anyagi megsegítésben részesíthetik az arra rászorultakat. „A napokban egy köztiszteletben élő uriember keresett fell az irodámban és még az üres négy fallal körülvett helyiségben is csak suttogva kiejtett szavak kíséretében nyujtott át 25 pengő azzal, hogy ezt a csekély összeget belátásom szerint osszam szét jó magaviseletű és szorgalmas tanulóink között, de kér, hogy neve egyáltalán ne legyen felemlítve. Az összeget köszönettel átvettem, a feltételek feltüntetésével elkönyveltem s most nyilvánosan az összeget nyugtázom. Nevet valóban nem említek. Minek az? Olyan helyen van az feljegyezve, ahová halandó szeme nem tekinthet, de a végső számadásnál mégis figyelembe veszik. A tanév végével szétosztott összeg szerencsés birtokosainak a jutalomra érdemesnek talált nebulóknak szívében ismeretlenül a legszebb és legkedvesebb hálaérzést fogja kiváltani az elemi iskolai viszonylatokban nem csekély összeg, amit a kegyes, de általa nem ismert adakozó jóvoltából kapott. — Igaza van a névtelen adakozónak,

Pénz

áll a házhoz, ha idejében
beszerzi államsorsjegyét! A
pénzzel együtt nyugalom és
boldogság költözik otthonába

A M. Kir. Államsorsjáték
40.000.— ar. P.-ős

főnyereményének,

összesen 24.000 kisebb-nagyobb nyere-
mény huzása

junius 5-én.

Egész sorsjegy 3.— P. Fél 1.50 P.

Minek kivinni az önzőn túlekedő mindenben hibát kereső emberek elé a legnemesebb cselekedetet. Hiszen mindjárt felhangzik a kérdés: Vajjon miért tette? Mi lehetett az oka stb. Önzetlen, szívből jövő jócselekedetnek nem hisz, ilyet nem ismer s ha mégis adódik egy, amit kénytelen ő is elfogadni akkor is a háttérben még mindig érdek után kutat. Nyilvánosan köszönöm meg a kegyes adományt amiből 12 pengőt a leányiskola igazgatóságának adtam át hasonló rendeltetéssel, míg a 13 pengőt mi osztjuk szét az év végén. S most amidőn ismételtlen megköszöm az önzetlen, kegyes adományt, kérem a jó Istent fizesse vissza áldozatkészségéért egészséggel, hosszú élettel jószívűségét és serkentsen másokat is hasonló cselekedetre, mert sok a seb amit gyógyítani kell, sok a szenvedés, a nyomor, ami segítséget, orvoslást vár. A szilágyosomlyói áll. népiskola igazgatósága“.

Anyánk! A férfiak még öreg korban is megilletődött szívvel emlékeznek vissza az anyjukra. A gyermekkor felejthetetlen édességére, amelyet az anyai szeretet, az anyai gondoskodás varázsolta oly felejthetetlen széppé. Ezek a visszaemlékezések megpihennek a családi asztal mellett, ahol olyan sok-sok jó ebéd, izletes vacsora fogott el, azóta sem ettek oly jó falatokat...

Az asszonyok az anyák úgy érzik most, hogy éppen ez a tündéri varázshatalmuk forog veszélyben azáltal, hogy gyermekeik elé nem tehetik az óhajtott jókat. A családi élet megihlétségét is mintha kezdené megbontani a sok: ez nincs, az nincs. Hogy most a megszokott pecsenye hiányzik az asztalról, vagy a kedvenc tészta, duzzogva ülnek az asztal körül a gyermekek, morogva, savanyu arccal a férjek, a szegény asszony pedig remegve, mint az elitét. Ő a bűnbak, ő aki pedig a szíve vérét is családjáért adná. Hány elkeseredett kiáltást hallottam mostanában: nem bírom tovább! Az anyák úgy néznek rám, mintha ellenségük volnék, sir az egyik... Istenem, sóhajtja a másik, valóban igaz, hogy a férfi szerelmét a gyomrán keresztül lehet megtartani. Amíg telt arra,

hogy kedvenceivel, örökké pecsenyékkel tömjem, addig édes, aranyos mucuskája voltam, most pedig „nem is érdemes hazajönni“. Hát ebéd ez? stb., stb. S aztán a sértő lamentáció: „bezzeg az én anyám nem így főzött, ő volt a jó gazdasszony, nem te“... Azt persze férjürem elfelejti, hogy „anyám főzhetett a tele pince, tele kamrából, de most amikor nincs tele semmi, amikor örült drága minden s még így sem lehet korlátlan mennyiségben kapni, sutra akasztjuk főzési tudományunkat“.

Kedves férjek, úgy is mint komoly, kenyérkereső nő, aki veletek együtt futja a pénzszerzés verejtékes versenyutját, úgy is mint háziasszony, aki két férfinak szeretne anyáskodó gondoskodással, jó falatok csalátkével meghitt otthonot varázsolni, — e két minőségben kérlek benneteket, tanuljatok egy kicsit tőlünk. Mi vagyunk az igazi áldozathozók, akik a kedvetekért mindenről le tudnak mondani. Nem tennétek meg ti is néha-néha azt, hogy lemondjatok (és zugalódás, fanyar arcok nélkül) egyről-másról, nem is a mi kedvünkért, hanem a ti jól felfogott érdeketekért? — Mert mi lesz, ha annak a szegény háztartási gépezetnek, az asszony-

nak az idegei nem bírják tovább az örök gondok mellett a ti folytonos gáncsoskodásokat is. S ha rájönnek ők is arra, amire én már régen, hogy könnyebb pénzt keresni, mint azt beosztani s frontot változtatva egyszerűen beállnak munkatársaitoknak, otthagya a főzőkanalat. Ha felborul a megszokott rend körülöttetek is, milyen szánandók lesztek ti szegény férfiak. Milyen kis legények lesznek a nagy hősoke, akik egy asszony vérét, idegét, életét fogyasztották, a maguk kicsinyes, személyi kényelméért. Férfiak tanuljátok meg végre, hogy legnagyobb hősiesség, önmagunkat legyőzni, szokásainkkal megalkudni és tekintettel lenni azokra is, akik velünk együtt harcolnak az élet robotjában. Ti katonák is vagytok! Országok sorsa függ tőletek! Csak éppen a ti legszűkebb országotokban kis családokat között feledkeztek meg a fegyelméről? Önmagatok fegyelméről. Ha ezt a kis országot elveszítitek, higyjétek el, számotokra rombadólt az egész világ. Órizzétek hát jól.

— **Anyáknapja az állami elemi népiskolában.** Kedves műsorral mutatkozott be az állami népiskola e hó 11. napján, az édesanyáknak és a tanügy iránt érdeklődő közönségnek. Előre bocsátva, hogy sokkal szebb, látványosabb lett volna az eredeti gondolat szerint, t. i. az udaron felállított színpadon, de hát az időjárás miatt be kellett szorulni a tanterembe. Nagy kár, hogy az intézetnek nincs még ez ideig díszterme. A szép műsorral rendelkező délutánt, amelyet nagy létszámú közönség nézett végig, megtisztelte az ifjuság nagy barátja és sok elfoglaltsága közepette is minden nemes ügy iránt érdeklődő Dr. Udvarj polgármester ur is. Az édesanyákat méltató beszédet Kovácsné, Nagy Emma tanítónő mondotta. Vácolta az anyáknapjának megtartását előidéző okok fontosságát. Az édesanya — mondotta — magasztos hivatása közben nemcsak a honi nyelvet adja át gyermekének, hanem testi és lelki szépségeit is. Továbbá őrzője és ápolója a népviselet, népdalok felvirágoztatásának. Értékes beszéd volt. Utána imát mondtak a gyermekek édesanyjukért. Ezután a leány és fiú iskolai növendékek édeskedves versikékben és dalokban köszöntötték édesanyjukat. Fügedi Öcsi aratott még sikert, aki a két szólamu gyermekkórust dirigálta. Az ünnepély a Himnusz záróhangjaival és Szentpétery Gyula igazgató szavaival ért véget. A délután megrendezése Balogh Róza igazgatónő és Szentpétery Gyula igazgató érdeme.

— **A református egyház közleménye.** A reformátusok templomában május 18-án, délelőtt a diakonisszák magasztos hivatásáról fog emlékezni az igehirdetés és ez a nap főtisztelendő Vásárhelyi János erdélyi püspök imádságos óhajta szerint ihletett toborzás akar lenni a diakonissza szolgálatra és e szolgálat támogatására. Az igehirdetést Kovács Zsigmond esperes lelkész végzi.

— **A gazdagság ára mindössze 3 P.** Ennyibe kerül a m. kir. Államsorsjáték egy egész sorsjegye és 1.50 P.-be egy fél. Próbáljon szerencsét, huzás június 5-én.

— **36 millió levél sülyedt el...** A washingtoni postaiügyi minisztérium jelentése szerint a legutóbbi hónapban 14.500 zsák amerikai levél került hajósülyedés folytán az oceán fenekére. Minthogy egy-egy zsák átlag 2.500 levelet tartalmazott, az oceáni sirba került levelek száma több, mint 36 millióra rug. Európa nagy tömegű levél veszett el az Európából Amerikába induló hajókon is. Sok hajó aknába ütközött, sok támadás folytán sülyedt el.

— **Zsidó önkéntesek harca.** A palesztinai „Zsidóhivatal” felhívást intézett a zsidó ifjusághoz s felszóllította, hogy minél nagyobb számban jelentkezzen az angol hadseregben való szolgálattételre. A felhívásban azt is megemlíti, hogy az afrikai fronton angol lobogó alatt több, mint 800.000 zsidó önkéntes harcol.

— **Angolok skót nadrágban.** A Dail Mail érdekes ötletet vet vel: a hosszú férfinadrág helyett ezentúl az angol gentlemanok rövid nadrágot hordjanak, mert ezzel tömérdek anyagot spórolnak meg. Takarékosági Ankétja során, már azt az ötletet is elveti és helyette azt proponálja, hogy hordjanak az angol férfiak a jövőben skót szoknyát, amely sokkal egészségesebb, mint a nadrág és tartósabb is.

— **Muráti Lili és Vaszary János házasságának regénye,** Szeleczky Zita a vádlottak padján, a „Farsang Királynője 1941” bemutatkozása a Színházi Magazin új számának szenzációi. Televíziós közvetítés Oláh Gusztáv otthonából, érdekes riportok Somogyi Erzsébet házasságáról és Dayka Margitról — diszitik az új számot, melynek szindarabmelléklete a Nemzeti Színház nagyszerű darabja: Az örvény.

— **A Székesfővárosi M. Kir. Pénzügyigazgatóság** felkéri az igen tisztelt közönséget, hogy aki a címére küldött állami sorsjegyet megtartja, annak árát a postatakarékpénztári befizetési lap felhasználásával egyenlítsse ki. Aki a sorsjegyet nem kívánja megtartani, sziveskedjék azt a mellékelt portómentes válaszböríték felhasználásával visszaküldeni oda, ahonnan érkezett. Az államsorsjáték jótékony célt szolgál, s aki a megtartani nem kívánt sorsjegyet nem küldi vissza, a jótékony célt károsítja meg. A sorsjegyek visszaküldése díjtalan.

Felelős kiadó: Lázár Géza, laptulajdonos.

ÚJ KERESZTÉNY ÜZLET!

Ezton hozom a nagyérdemű vásárló közönség szives tudomására, hogy folyó évi Május hó 15-én, Szilágysomlyón **vegyes-kereskedést nyitottam**

Vármegyeház utca 30 szám alatt, Dr. Szentpéteri ügyvéd ur irodája mellett. — A vásárló közönség szives pártfogását kérem.

Tisztelettel: Szívós Mihályné.

ANGORAGYAPJUT

az Árkormánybiztosság által megállapított legmagasabb árakon előnyös osztályozással

készpénzért

vásárol, vagy angorafonalra

átcserél,

Gróf Károlyi Józsefné

gépi üzemű fonodája, az

„Angorateg” Angora fonó és kikészítő Kft.

Budapest, IX., Vaskapu-utca 33. sz.

Szilágysomlyó megyei város árvaszéke.

71/1941. á. ü. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. Minisztériumnak 1440/1941 M. E. számú rendelete — különös tekintettel a 6 és 7 §-ra — módot nyújt arra, hogy azok a kiskorúak illetve gondnokoltak, akik a román uralom alól felszabadult Keleti és Erdélyi ország részen fekvő ingatlanukat az idegen uralom ideje alatt valamely kényszerítő cselekmény, vagy jogszabály sértés következtében veszítették el, törlési pert illetőleg kártalanítási eljárást indíthassanak.

Felhívom egyben a kiskorúak és gondnokoltak törvények képviselőinek figyelmét arra is, hogy a szükséges intézkedések megtételére vonatkozó tudnivalókról a városi árvaszéknél nyerhetnek felvilágosítást.

Szilágysomlyó, 1941. május 12.

Dr. Udvari József s. k.
árvaszéki elnök.

NYILT-TÉR

(E rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség).

Nyilatkozat.

Alólirott mély sajnálkozással fejezem ki, hogy Leopold József urat alaptalanul megrálgalmaztam és nevezettől ez uton is bocsánatot kérek.

Szilágysomlyó, 1941. V. 3.

József Éliás.

Kereskedők figyelmébe!

Alulirott szatmárnémeti (keresztyén) seprü-üzem tulajdonos, ezton hozom a szilágysomlyói, illetve a környékbeli kereskedők szives tudomására, hogy

Szívós Mihály szilágysomlyói lakosnál, Bánffy-rét 10. szám alatt saját-készítményű seprüimből lerakatot létesítettem

azon célból, hogy az érdekelt kereskedők az általam megjelölt számla szerinti **jutányos áron** könnyebben hozzájuthassanak jó seprüimhez.

Szives pártfogást kér:

CSETNEK JÓZSEF,

a „Toldi” seprü-üzem tulajdonosa, — Szatmárnémeti.

Buteliás, várhegyi bor

kapható literenkénti kivitelre:

Özv. Barna Józsefnél,
Wesselényi-tér 7 sz. alatt.

Gépirást

vállal saját írógépén, oldalan-ként, vagy óránként, jutányos árakon, munkánélküli.

Cím a kiadóban.

A n. é. hölgyközönség szives tudomására hozom, hogy a legújabb ruha divatlap modellek megérkeztek.

Szives pártfogást kér:

Kállóné, Smaltig Mária.

Szilágysomlyói m. kir. járásbíróság.

G. 3870/1939. sz.
új sz. Ok. 1468/1941.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági kiküldött köztudomásra hozom, hogy a szilágysomlyói kir. járásbíróság 3870/1938. sz. végzése következtében a dr. Keller Samu és Dr. Fried Vilmos szilágysomlyói ügyvédek által képviselt Ipari és Kereskedelmi r. t. zilahi bef. cég végrehajtás javára szilágysomlyói lakosok, végrehajtást szenvedők ellen fogantatott végrehajtás alkalmával 1333 pengő 33 f. 16ke és jár. erejéig lefoglalt ingóságok és pedig 300 hektoliter szilvával felt. kád, különböző üres hordók, pálinkafőző üst, 2 garnitúra vaseke összesen 1916 pengő 66 f. becsértékben, fentnevezett végrehajtó 963 pengő hátralékos főkekövetelése, és ennek 1940. május 28-tól járó 6% os kamatai és 145 pengő 40 fillér hátralékos és eddig felmerült, valamint még felmerülendő költségek behajtása végett — nyilvános árverésen eladottnak, mely árverés megtartására 1941. évi május hó 21 napjának d. u. 3 órája tüzetik ki és arra a venni szándékozók ezennel meghívottnak azzal, hogy a legelőbbet ígérőnek szükség esetién becsáron alul is el fogják adatni.

Szilágysomlyón, 1941. évi május hó 3 napján.

Kedves ss.

bírói kiküldött.

Nyomatott a „Lázár” könyvnyomdában, Szilágysomlyón.